Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26206
Copyright: Admont, Benediktinerstift

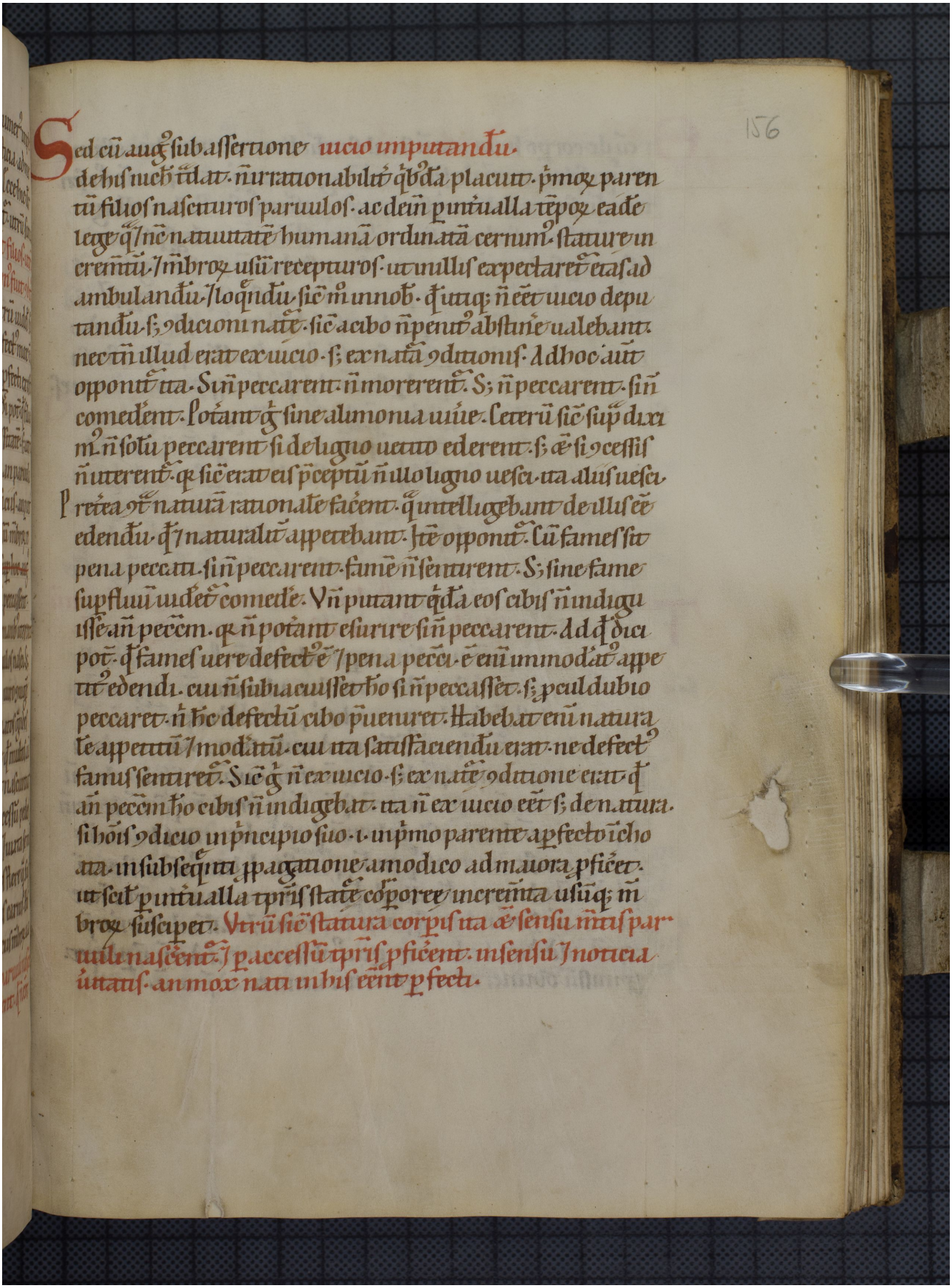

156

Sed cū aug̃ sub assertione uicio imputandū
de his uerb̃ tūdat. ñ ut rationabilit̃ q̃d̃a placuit. p̄mo q̃ paren
tū filios nascituros paruulos. ac de eis p̄ uitiu alla tēp̄o q̃ ea de
lege q̃ / nē natuitate humanā ordinata cernum̄. stature in
crementū / m̄bro q̃ usū recepturos. ut nullis expectare et ētas ad
ambulandū / loq̃ndū sic m̄ unnob. q̃ utq; ñ eēt uicio depu
tandū. s; ꝗ dicioni natē. sic a cibo ñ penitus abstinere ualebant.
nec tñ illud erat ex uicio. s; ex natā ꝗ ditionis. Ad hoc aut
opponit̃ ita. Si ñ peccarent. ñ morerent̃. S; ñ peccarent. si ñ
comederent. Potant q̃ sine alimonia uiuere. Ceterū sic sup̄ dixi
m̄. ñ solu peccarent si de ligno uetito ederent. s; ē si ꝗ cessis
ñ uterent̃. q̃ sic erat eis p̄ceptū ñ ullo ligno uesci. ita alius uesci.
Preterea ꝗ natuā rationate facerent. q̃ intelligebant de illis ēe
edendū. q̃ / naturalit̃ appetebant. Hē opponit̃. Cū fames sit
pena peccati. si ñ peccarent. famē ñ sentirent̃. S; sine fame
supfluū uidet̃ comedere. Vt ñ putant q̃d̃a eos cibis ñ indigu
isse an pecc̃m. q̃ ñ potant esurire si ñ peccarent. Ad q̃ dici
pot̃. q̃ fames uere defectē / pena peccati. ē enī immodat̃ appe
tit̃ edendi. cui ñ subiacuisset ho si ñ peccasset. s; p cui dubio
peccaret. ñ ho defectū cibo p̄uenire. Habebat enī naturale appetitū / modatū. cui ita satisfaciendū erat. ne defect̃
famis sentiret̃. Sic q̃ ñ ex uicio. s; ex natē ꝗ ditione erat. q̃
an pecc̃m ho cibis ñ indigebat. ita ñ ex uicio eēt. s; de natura.
si hōis ꝗ dicio in p̄ncipio suo. i. in p̄mo parente a p̄fecto ī cho
ata. in subseq̃nti ꝓpagatione a modico ad maiora p̄ficere.
ut scit p̄ uitiu alla tp̄ris statē cōporis incrementa usū q; m̄
bro q̃ suscipere. Vtrū sic statura corpis ita ē sensu m̄tis par
uuli nascēt̃ / p accessū tp̄ris p̄ficerent. in sensu / noticia
uitatis. an mox nati in his eēnt p̄fecti.